

กฎกระทรวง

ว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๑๐) และ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) กฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) กฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“รถยนต์รับจ้าง” หมายความว่า รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ไม่รวมถึงรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนแบบพิเศษ

ข้อ ๔ รถยนต์รับจ้างต้องมีลักษณะและขนาด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรถใหม่สำเร็จรูปจากโรงงาน หรือมีอายุการใช้งานไม่เกินสองปีนับแต่วันที่จดทะเบียนครั้งแรก ซึ่งมีการใช้รถมาแล้วไม่เกินสองหมื่นกิโลเมตร และไม่เป็รถที่ทำการซ่อมแซมหรือปรับปรุงมาจากรถที่ประสบอุบัติเหตุรุนแรงที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในการใช้รถนั้น

(๒) เป็นรถเก๋งสองตอน รถเก๋งสองตอนแวน รถเก๋งสามตอน รถเก๋งสามตอนแวน รถยนต์นั่งสองตอน รถยนต์นั่งสองตอนแวน รถยนต์นั่งสามตอน รถยนต์นั่งสามตอนแวน หรือรถยนต์ลักษณะอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) เป็นรถที่มีประตูไม่น้อยกว่าสี่ประตู ซึ่งมีความกว้างไม่น้อยกว่าหนึ่งเมตรเจ็ดสิบห้าเซนติเมตร แต่ไม่เกินสองเมตรห้าสิบเซนติเมตร มีความยาวไม่น้อยกว่าสี่เมตรห้าสิบเซนติเมตร แต่ไม่เกินหกเมตร และมีความสูงไม่เกินสองเมตร

(๔) เป็นรถที่มีเบาะนั่งซึ่งมีระยะห่างจากพื้นถึงส่วนบนสุดของเบาะนั่งไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าเซนติเมตร และมีระยะห่างจากส่วนต่ำสุดของเบาะนั่งถึงเพดานไม่น้อยกว่าแปดสิบห้าเซนติเมตร

ข้อ ๕ รถยนต์รับจ้างต้องมีกำลังของเครื่องยนต์หรือมอเตอร์ไฟฟ้า ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเป็นรถที่ใช้เครื่องยนต์ในการขับเคลื่อน ต้องมีกำลังของเครื่องยนต์ไม่น้อยกว่าแปดสิบกิโลวัตต์

(๒) ในกรณีเป็นรถที่ใช้ทั้งเครื่องยนต์และมอเตอร์ไฟฟ้าในการขับเคลื่อน ต้องมีกำลังรวมกันไม่น้อยกว่าแปดสิบกิโลวัตต์

(๓) ในกรณีเป็นรถที่ใช้มอเตอร์ไฟฟ้าในการขับเคลื่อน ต้องมีกำลังพิกัดของมอเตอร์ไฟฟ้าไม่น้อยกว่าสิบลูกกิโลวัตต์ และสามารถขับเคลื่อนรถให้มีความเร็วสูงสุดได้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบลเมตรต่อชั่วโมง

การวัดกำลังของเครื่องยนต์หรือมอเตอร์ไฟฟ้า และการวัดความสามารถในการขับเคลื่อนรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๖ รถยนต์รับจ้างต้องไม่ติดตั้งระบบป้องกันการเปิดประตูจากภายในรถ และกระจกกันลมหน้าและส่วนประกอบของตัวถังที่เป็นกระจกต้องเป็นกระจกที่โปร่งใสสามารถมองเห็นสภาพภายในรถและสภาพการจราจรภายนอกได้อย่างชัดเจน และห้ามมิให้นำวัสดุอื่นใดมาติดหรือบังส่วนหนึ่งส่วนใดของกระจก เว้นแต่เป็นการติดเครื่องหมายหรือเอกสารตามที่กฎหมายกำหนด หรือการติดวัสดุสำหรับบังหรือกรองแสงแดดที่กระจกกันลมหน้าหรือส่วนประกอบของตัวถังที่เป็นกระจกตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๗ รถยนต์รับจ้างต้องมีและใช้เครื่องอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการโดยสารตามแบบหรือชนิดที่อธิบดีให้ความเห็นชอบ ติดตั้งไว้ด้านซ้ายของผู้ขับรถ ที่ซึ่งคนโดยสารเห็นได้ชัดเจน โดยต้องแสดงจำนวนเงินค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารตามอัตราระยะทาง และระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๑๒

(๒) เครื่องสื่อสารตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมตามแบบหรือชนิดที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือเครื่องสื่อสารประเภทอื่นที่อธิบดีให้ความเห็นชอบ

(๓) เครื่องบันทึกข้อมูลการเดินทางของรถที่มีผู้ให้บริการระบบติดตามรถที่กรมการขนส่งทางบกรับรอง

คุณลักษณะ ระบบการทำงาน การติดตั้ง และการรับรองเครื่องบันทึกข้อมูลการเดินทางของรถ และการรับรองผู้ให้บริการระบบติดตามรถตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เครื่องบันทึกข้อมูลการเดินทางของรถตาม (๓) มีระบบการทำงานที่ทำให้สามารถสื่อสารระหว่างผู้ขับรถกับผู้ให้บริการระบบติดตามรถได้ ให้ถือว่าเครื่องบันทึกข้อมูลการเดินทางของรถนั้น เป็นเครื่องสื่อสารตาม (๒) ด้วย

ข้อ ๘ รถยนต์รับจ้างต้องแสดงเครื่องหมาย ดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่แสดงการเป็นรถยนต์รับจ้าง
- (๒) เครื่องหมายแสดงการมีเครื่องสื่อสาร
- (๓) เครื่องหมายแสดงสถานะการให้บริการ เช่น ว่าง - ไม่ว่าง หรือรถรับจ้าง
- (๔) เครื่องหมายอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ลักษณะ ขนาด การติดตั้ง และเงื่อนไขการใช้เครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทะเบียนประเภทรถยนต์รับจ้างเป็นรถยนต์ประเภทอื่น ให้เจ้าของรถนำเครื่องหมายตามวรรคหนึ่งออก

ข้อ ๙ รถยนต์รับจ้างอาจมีและใช้เครื่องอุปกรณ์สำหรับรถเพื่อความปลอดภัยในการรับจ้าง ดังต่อไปนี้

- (๑) อุปกรณ์กันระหว่างที่นั่งผู้ขับรถกับคนโดยสารภายในห้องโดยสาร
- (๒) อุปกรณ์ที่ใช้บันทึกภาพภายในหรือภายนอกรถ เช่น กล้องวิดีโอ กล้องถ่ายรูป
- (๓) อุปกรณ์อื่นอันจำเป็นเพื่อความปลอดภัยตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของผู้ขับรถหรือคนโดยสาร อธิบดีอาจประกาศกำหนดให้รถยนต์รับจ้างตามลักษณะรถหรือลักษณะการให้บริการต้องติดตั้งเครื่องอุปกรณ์ตามวรรคหนึ่งก็ได้

คุณลักษณะ ระบบการทำงาน และการติดตั้งเครื่องอุปกรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ รถยนต์รับจ้างให้ใช้สีของตัวถังรถ ดังต่อไปนี้

- (๑) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร
 - (ก) กรณีเป็นของบุคคลธรรมดา ให้ใช้สีเขียวและสีเหลืองเป็นสีของตัวถังรถ
 - ๑) สีเขียวให้เริ่มตั้งแต่ด้านล่างสุดของตัวถังรถจนถึงที่ปิดเปิดประตูเป็นแนวนานกับพื้นตลอดรอบตัวรถ
 - ๒) สีเหลืองให้เริ่มถัดจากสีเขียวตาม ๑) จนถึงด้านบนของหลังคารถ
 - (ข) กรณีเป็นของนิติบุคคล ให้ใช้สีตามแบบที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ

(๒) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(ก) กรณีเป็นของบุคคลธรรมดา ให้ใช้สีแดงและสีเหลืองเป็นสีของตัวถังรถ

๑) สีแดงให้เริ่มตั้งแต่ด้านล่างสุดของตัวถังรถจนถึงที่ปิดเปิดประตูเป็นแนวนานกับพื้นตลอดรอบตัวรถ

๒) สีเหลืองให้เริ่มถัดจากสีแดงตาม ๑) จนถึงด้านบนของหลังคารถ

(ข) กรณีเป็นของนิติบุคคล ให้ใช้สีน้ำเงินและสีเหลืองเป็นสีของตัวถังรถ

๑) สีน้ำเงินให้เริ่มตั้งแต่ด้านล่างสุดของตัวถังรถจนถึงที่ปิดเปิดประตูเป็นแนวนานกับพื้นตลอดรอบตัวรถ

๒) สีเหลืองให้เริ่มถัดจากสีน้ำเงินตาม ๑) จนถึงด้านบนของหลังคารถ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทะเบียนประเภทรถยนต์รับจ้างเป็นรถยนต์ประเภทอื่น ให้เจ้าของรถเปลี่ยนสีของตัวถังรถให้มีลักษณะแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๑ รถยนต์รับจ้างให้มีอายุการใช้งานได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่รถยนต์นั้นจดทะเบียนครั้งแรก

ในกรณีที่รถยนต์รับจ้างครบอายุการใช้งานตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของรถนำเครื่องหมายตามข้อ ๘ ออก และส่งคืนแผ่นป้ายทะเบียนรถต่อนายทะเบียนพร้อมนำไปคู่มือจดทะเบียนรถมาแสดงต่อนายทะเบียนเพื่อบันทึกหลักฐานการระงับทะเบียนหรือเปลี่ยนประเภทรถ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบอายุการใช้งาน

ข้อ ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถยนต์รับจ้างและค่าบริการอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร

(ก) ค่าจ้างบรรทุกคนโดยสาร ให้กำหนดโดยถือเกณฑ์ระยะทางสองกิโลเมตรแรกไม่เกินห้าสิบบาท และกิโลเมตรต่อ ๆ ไป กิโลเมตรละไม่เกินสิบบาท ในกรณีที่ไม่สามารถเคลื่อนที่หรือเดินรถต่อไปได้ตามปกติวิสัยในอัตราเวลาที่ละไม่เกินสามบาท

(ข) ค่าบริการอื่น ให้กำหนดดังต่อไปนี้

๑) กรณีการจ้างผ่านศูนย์บริการสื่อสารหรือระบบสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดได้ไม่เกินห้าสิบบาท

๒) กรณีการจ้างจากท่าอากาศยานหรือสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยรถยนต์รับจ้างนั้นจอดรถรอคนโดยสารอยู่ในสถานที่ดังกล่าว ณ จุดที่ได้จัดไว้เป็นการเฉพาะ กำหนดได้ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

๓) กรณีการจ้างโดยมีบริการพิเศษตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด กำหนดได้ไม่เกินสองร้อยบาท

(๒) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(ก) ค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร ให้กำหนดโดยถือเกณฑ์ระยะทางสองกิโลเมตรแรก ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และกิโลเมตรต่อ ๆ ไป กิโลเมตรละไม่เกินยี่สิบบาท ในกรณีที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ หรือเดินทางต่อไปได้ตามปกติวิสัยในอัตราเวลาที่ละไม่เกินห้าบาท

(ข) ค่าบริการอื่น ให้กำหนดดังต่อไปนี้

๑) กรณีการจ้างผ่านศูนย์บริการสื่อสารหรือระบบสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดได้ไม่เกินห้าสิบบาท

๒) กรณีการจ้างจากท่าอากาศยานหรือสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยรถยนต์รับจ้างนั้นจอดรอคนโดยสารอยู่ในสถานที่ดังกล่าว ณ จุดที่ได้จัดไว้เป็นการเฉพาะ กำหนดได้ไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบบาท

๓) กรณีการจ้างในเวลากลางคืนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด กำหนดได้ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

๔) กรณีการจ้างโดยมีบริการพิเศษตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด กำหนดได้ไม่เกินสองร้อยบาท

การกำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารและค่าบริการอื่นตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้แตกต่างกันตามเขตท้องที่ที่รถนั้นจดทะเบียน ท้องที่ที่ให้บริการ ช่วงเวลาที่ให้บริการ ลักษณะรถ หรือลักษณะการให้บริการก็ได้

ข้อ ๑๓ การเรียกเก็บค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารให้เรียกเก็บตามจำนวนเงินรวมที่แสดงไว้ในมาตราโดยสาร ส่วนในกรณีที่มีการเรียกเก็บค่าบริการอื่น ให้เรียกเก็บเพิ่มขึ้นจากค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารที่แสดงไว้ในมาตราโดยสาร

อธิบดีอาจประกาศกำหนดท้องที่ที่ให้บริการหรือช่วงเวลาที่ให้บริการที่รถยนต์รับจ้างสามารถใช้วิธีตกลงราคาหรือวิธีการอื่นนอกจากการใช้มาตราโดยสารเรียกเก็บค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารก็ได้

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าของรถยนต์รับจ้างติดอัตราค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารและค่าบริการอื่นตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ ไว้ในรถ ณ ที่ซึ่งคนโดยสารเห็นได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ ตามลักษณะ ขนาด และตำแหน่งที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๕ รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้มีอายุการใช้งาน ดังต่อไปนี้

(๑) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร

(ก) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนก่อนวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้มีอายุการใช้งานสิบสองปีนับแต่วันที่รถยนต์นั้นจดทะเบียนครั้งแรก

(ข) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้มีอายุการใช้งานต่อไปได้จนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(ก) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนก่อนวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีอายุการใช้งานสิบสองปีนับแต่วันที่รถยนต์นั้นจดทะเบียนครั้งแรก

(ข) รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้มีอายุการใช้งานต่อไปได้จนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๑๖ รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และมีขนาดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๔ (๓) แห่งกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๗ รถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๗ (๓) แห่งกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๘ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ออกตามกฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎกระทรวงว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้คงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พิชิต อัคราทิตย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงลักษณะ ขนาด กำลังของเครื่องยนต์ เครื่องอุปกรณ์ และเครื่องหมายสำหรับรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน เพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการแก่ประชาชนและมาตรฐานความปลอดภัยในการโดยสารรถยนต์สาธารณะ ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้กับรถยนต์รับจ้าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ การควบคุมดูแลมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยของคนโดยสาร นอกจากนี้ เพื่อให้รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดอื่นมีมาตรฐานเดียวกัน สมควรรวมกฎเกณฑ์ที่ใช้กับรถยนต์รับจ้างดังกล่าวไว้ในกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้